

Nr 357

Av herr **Birke**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny tulltaxa, m. m.

1952 års tulltaxekommitté föreslog i sitt betänkande, att tullen på läder skulle utgå med 8 % av värdet. En ledamot reserverade sig för en tull av 10 % av värdet. Garveriindustrien hade hos kommittén påyrkat 10 % tull under hänvisning till bl. a. att detta motsvarade den lägsta tullen i de länder med vilka industrien främst hade att konkurrera.

År 1955 infördes en provisorisk tull på läder med 7 % av värdet.

I sitt yttrande över tulltaxekommitténs förslag 1956 vidhöll garveriindustrien sitt yrkande om 10 % tull.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 90/1958 med förslag till ny tulltaxa föreslår departementschefen, att lädertullen tills vidare bibehålles vid den nuvarande provisoriska nivån. Som skäl härför anföres, att man bör avvakta resultatet av den pågående utredningen om en gemensam nordisk marknad jämväl på detta område.

I början av 1950-talet företogs en utredning rörande de ekonomiska förhållandena inom garveriindustrien. Av utredningen, som överlämnades till tulltaxekommittén, framgick, att garveriindustrien arbetade med en negativ räntabilitet och att en betydande kapitalförtäring pågick. Även om sysselsättningsmässigt en förbättring skett under de senaste åren för vissa delar av branschen, är lönsamheten alltjämt högst otillfredsställande. Konkurrensen är ytterst hård, och de flesta företag kämpar, trots en långt driven rationalisering, med ekonomiska svårigheter. Allvarliga ansträngningar görs av de större, exportinriktade företagen att vidga sin utlandsmarknad, men svårigheter möter här i form av mycket höga tullar.

Gällande kvalitetsbestämmelser för bottenläder, den s. k. förtyngningsförordningen, förhindrar införsel till landet av förtyngt läder och utgör därigenom ett visst importskydd för den inhemska bottenlädersfabrikationen. Enligt uttalande i statsverkspropositionen är emellertid avsikten, att förordningen skall slopas från den 1 juli 1960. Detta är en ny omständighet, som tillkommit efter det tulltaxekommittén framlade sitt betänkande och som ytterligare understryker behovet av ett bättre tullskydd för garverinäringen.

Som framgår av det ovan sagda har departementschefen i tullpropositionen hänvisat till den pågående utredningen om en gemensam nordisk marknad även på läderområdet. Lädertullarna i Norge och Finland ligger avsevärt högre än i vårt land, och i Danmark tillämpas en mycket sträng import-

reglering. Man torde därför kunna utgå ifrån att en eventuell gemensam nordisk lädertull kommer att ligga inte oväsentligt över den i propositionen föreslagna svenska tullen.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte fastställa tullen på läder till lägst
10 % av värdet.

Stockholm den 28 mars 1958

E. Birke
